

Sneldammen om de wereldtitel

Twaalf remises in evenveel partijen. Dat was het resultaat van twee weken zwoegen in de WK-match tussen titelverdediger Schwarzman en zijn uitdager Georgiew.

Aangezien de winnaar toch echt drie winstpartijen moest boeken om zich wereldkampioen te mogen noemen, werd de verlening afgelopen weekend, met verkorte bedenktijd, ongekend spannend. Wat in twee weken strijd niet lukte werd vervolgens in twee dagen, in vijftien partijen met versneld tempo, beslist. Nadat de tweede beslissingswedstrijd nog in het voordeel van Georgiew eindigde, won Schwarzman in een werkelijk bloedstollende strijd de vierde, tiende en vijftiende barragepartij, waarmee de eindstand op 3-1 in het voordeel van de titelverdediger kwam. Voor Schwarzman ongetwijfeld de meest zenuwslopende wereldtitel tot nu toe. Toch is dit het zoveelste bewijs dat, althans op het allerhoogste nivo, voor een andere formule moet worden gekozen. Hoe mooi de partijen ook zijn, een match met louter remises is onverkoopbaar. Wie herinnert zich niet de prachtige strijd tussen Anatoli Gantwarg en Alexander Dibman uit 1987, waarin wederzijds fel en agressief gestreden werd, maar het scorebord uiteindelijk twintig pun-

tendelingen weergaf. De media gaven in het begin nog enthousiast, na enkele dagen hoopvol, en tot slot niet of slechts lauwtjes bericht van het treffen. Indien de toppers ook in de toekomst hun brood willen verdienen met de damsport dan moeten er concessies gedaan worden. Het meest voor de hand daarbij ligt het verkorten van de bedenktijd waarbij het snelle speltempo van de barrages van afgelopen weekeinde natuurlijk weer overdreven is. Partijen die minder lang duren zijn leuker voor het publiek, leiden tot meer schrijfstof voor de pers en automatisch tot

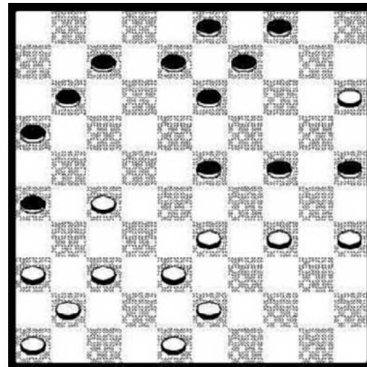

Diagram 1

meer interesse van sponsors. Van de drie zeges van Schwarzman (allemet drie met zwart overigens!) waren er twee, ondanks de zeer beperkte bedenktijd, van een hoog nivo. In diagram 1 koos Georgiew in deze al voor hem lastige stand voor 30.48-42? Aangewezen was het scherpe 27-22! Met na (13-19) [Op (07-12)? volgt immers de combinatie 22-18! (13x22) 34-30 (25x34) 43-39!] 33-28 (23x32) 37x28 en wit houdt stand. In de partij zet Schwarzman zijn tegenstander onder nog grotere druk: 30. 13-18! 31.33-29 24x33 32.38x29 23-28! 33.43-38? Deze logische zet verliest vrijwel meteen. Georgiew had zich in moeten laten op het onaantrekkelijke 42-38?! Met na (16-21)! 27x16 (28-33) 36-31 (33x24) 31-27 een prachtige stand voor zwart. Na de partijzet forceert Schwarzman een

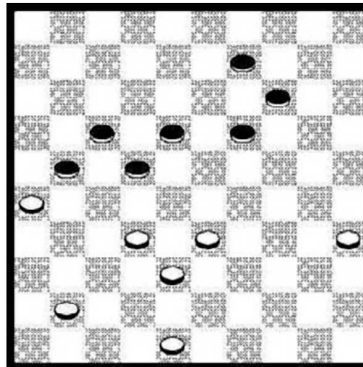

Diagram 2

fraaie positionele winst: 33. 08-12! 34.38-32 18-23 35.29x18 12x23 36.42-38 07-12 De witte stand is hopeloos. Er rest hem niets anders dan een schijf te offeren: 37.27-22 28x17 38.38-33 9-13 39.32-28 23x32 40.37x28 17-21 41.36-31 26x37

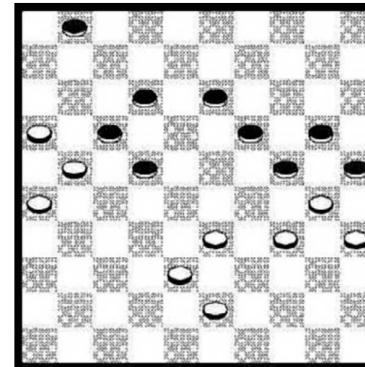

Diagram 3

42.41x32 21-27 43.32x21 16x27 44.28-23 27-32 45.46-41 11-16 46.35-30 12-17 en de uitdager gaf op. Diagram 2 is zonder twijfel het meest dramatische moment van de tweekamp. Georgiew blunderde hier met 46. 41-36? [48-42 is remise] en kon na 18-23! opgeven. Een vreselijke anti-climax! De eindbeslissing viel in de vijftiende barragestrijd. Opnieuw heeft Schwarzman een voordelige stand. In diagram 3 beschikt Georgiew nog over één remise-ontsnapping. Na het prachtige offer 16-11! (17x06) 38-32! kan zwart niet meer winnen. Twee varianten: A) (12-18) 32-28 (01-07) 28x17 (07-11) 21-16! (11x22) 26-21! En zwart moet terugofferen met remise. B) Na (22-27) combineert wit spectaculair: 32-28! (27x16) 28-23 (19x48) 30x17 (48x30) 35x15 = In een normale partij zou Georgiew deze ontsnapping moeilijk gevonden hebben, iets wat met nog een handvol seconden op de klok niet lukt. Er volgde nog: 47.38-32? 01-07! 48.32-28 13-18 49.43-38 19-23 50.28x19 24x13 51.33-29 13-19 52.38-33 20-24 53.29x20 25x14 54.34-29 07-11 55.16x07 12x01 56.21x23 19x39 57.30-25 39-43 58.29-24 43-48 59.25-20 14x25 60.24-19 22-27 61.26-21 27x16 62.19-13 48-37 en Schwarzman was opnieuw wereldkampioen.